

Bryssel den 5 juli 2024
(OR. en)

11959/24

LIMITE

FISC 154
ECOFIN 839
ONU 90

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Ärende:	Europeiska unionens och dess medlemsstaters ståndpunkt inför det andra mötet i sakfrågan i ad hoc-kommittén för utkastet till mandat för FN:s ramkonvention om internationellt skattesamarbete (New York den 29 juli–16 augusti 2024)

**Europeiska unionens och dess medlemsstaters ståndpunkt inför det andra mötet i sakfrågan i
ad hoc-kommittén för utkastet till mandat för FN:s ramkonvention om internationellt
skattesamarbete**

(New York den 29 juli–16 augusti 2024)

Europeiska unionen och dess medlemsstater hänvisar till den gemensamma ståndpunkten av den 25 april 2024 som lades fram som ett allmänt uttalande vid det första mötet i sakfrågan i New York. I denna ståndpunkt beskrivs våra vägledande principer för FN:s ramkonvention om internationellt skattesamarbete, som vi också vill ska ingå i mandatet för denna ramkonvention. Vi är medvetna om presidiets och dess ordförandes insatser för att utarbeta utkastet till mandat för det andra mötet i ad hoc-kommittén. Vi är särskilt medvetna om det omfattande arbete som krävs för att utarbeta det utkast till mandat som kan ligga till grund för våra förhandlingar.

Vår strategi bygger på att vi vill verka för en effektiv och ändamålsenlig process på FN-nivå när det gäller internationellt skattesamarbete, vilket kommer att hjälpa oss att främja stabilitet och säkerhet inom den internationella skattestrukturen. I detta sammanhang är mandatet för FN:s ramkonvention om internationellt skattesamarbete avgörande för att klargöra och fastställa det framtida arbetet, inbegripet åtaganden på hög nivå och förfaranderegler. Dessutom hoppas vi att ad hoc-kommittén kommer att sträva efter att bygga broar, hitta en gemensam grund och verka för ömsesidig förståelse.

Generellt sett finns det ett behov av större tydlighet i mandatet vad gäller de förfaranden som den mellanstatliga förhandlingskommittén kommer att följa på samma sätt som med andra FN-processer. Dessutom anser vi att tydlighet om ramkonventionens karaktär som ett internationellt fördrag skulle öka den gemensamma förståelsen för processen.

Vi upprepar vikten av ett samförståndsbaseerat beslutsfattande. I den mån mandatet innefattar rättsliga förpliktelser eller specifika politiska åtaganden bör beslutsprocessen förklaras på ett tydligt sätt. I syfte att uppnå ett allmänt accepterat resultat som främjar ändamålsenlighet och säkrar stabiliteten i den internationella skattestrukturen förespråkar vi starkt en samförståndsbaseerad beslutsprocess för förhandlingarna om och antagandet av texten till ramkonventionen och dess protokoll.

Vi anser att det är avgörande att säkerställa att diskussionerna om och det tillhörande arbetet i frågorna blir så kompletterande och samordnade som möjligt i förhållande till det pågående arbetet i andra internationella forum. Vi bör undvika att vara inkonsekventa med eller att undergräva detta arbete, eller att oavsiktligt skapa nya problem och/eller bristande överensstämmelse. Både i fråga om åtagandena i ramkonventionen och eventuella åtaganden avseende potentiella tidiga protokoll bör man undvika att innehållet står i strid med områden som det redan förhandlas om i andra internationella forum eller där det redan finns internationellt överenskomna standarder. Under hela arbetets gång bör den mellanstatliga förhandlingskommittén beakta potentiella synergier och utnyttja befintliga verktyg, styrkor och befintlig sakkunskap och komplementaritet hos de olika institutioner och processer som medverkar i skattesamarbete på internationell, regional och lokal nivå.

Hänvisningen till samtidigt utarbetande av tidiga protokoll i mandatet bekymrar oss. I detta avseende erinrar vi om lydelsen i generalsekreterarens rapport om främjande av inkluderande och effektivt internationellt skattesamarbete vid FN: "Om det råder tillräcklig enighet om vissa åtgärds punkter skulle man kunna förhandla om vissa av dessa protokoll samtidigt som ramkonventionen." Detta alternativ föreslogs endast som en möjlig handlingslinje och bör återspeglas som sådant i utkastet till mandat.

I detta avseende upprepar vi att inget tidigt protokoll bör diskuteras förrän förhandlingarna om ramkonventionen har slutförts. När de väl har slutförts kan endast ett begränsat antal tidiga protokoll utarbetas, inom en rimlig tidsram. Vilken tidsram som krävs för förhandlingarna om dessa protokoll bör vara beroende av antalet protokoll och vilka ämnen dessa omfattar. Det är inte praktiskt genomförbart att fastställa en enda tidsfrist för slutförandet av alla protokoll. Protokollen bör inriktas på de områden där det finns bredast samförstånd och undvika kontroversiella frågor. Man bör därför först bedöma vissa ämnens lämplighet för att därefter avgöra vilka ämnen som bör analyseras vidare.

Vi anser därför att det huvudsakliga beslutet om utarbetande av protokoll, liksom beslutet om deras innehåll, antal och tidsram, bör fattas av den mellanstatliga förhandlingskommittén. Man bör komma ihåg att utarbetandet av protokoll samtidigt med förhandlingarna om ramkonventionen skulle ställa orimligt stora krav på medlemsstaternas resurser.

Åtagandena i mandatet bör vara på hög nivå och belysande, och bör komplettera redan befintliga åtaganden. Vi föreslår därför att man inkluderar mobilisering av inhemska resurser, kapacitetssupplebyggnad och främjande av efterlevnad av skatteregler.

Med tanke på att det hittills inte finns någon gemensam förståelse bland FN:s medlemsstater för vissa begrepp som det hänvisas till i utkastet till mandat, måste dessa begrepp tydligt beskrivas i mandatet.

Det bör framgå av mandatet att det inte föregriper förhandlingskommitténs resultat och att förhandlingskommitténs arbete bör baseras på en omfattande teknisk analys innan man börjar arbeta med eventuella åtgärder på ett målinriktat och effektivt sätt. Dessutom bör andra instrument utöver protokoll utforskas (t.ex. bästa praxis eller icke-bindande lagstiftning).